de Bergrede XXXIII

…Hem recht kennen…

…Zoek eerst…

* intochtslied 242 (opw)
* stil gebed
  votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.

* lied 435

* gebed om de Heilige Geest
* lied 316:1, 2, 3 en 5

* bijbellezingen: N.T. Luc. 12:22-34
  Ef. 1:15-23
* lied 549 **collecte**

* preek n.a.v. Matt. 6:25-34 (met onderstreept vers 31a)
* gebed/voorbede

* slotlied 544:1,2 en 3

* zegenbede
* vervolg slotlied 544:4

De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.

Liederen uit opwekking (opw) en Lofzangen en Gebeden (bundel Unie Baptisten) - sup. = supplement.

Na het 'amen' van de vorige preek had ik eigenlijk moeten zeggen: 'wordt vervolg'. Want het tekstgedeelte van nu is ten nauwste verbonden met, je zou bijna kunnen zeggen 'verwant aan', het gedeelte waarbij we in de vorige preek in deze serie stil hebben gestaan: *de ware schat*. Om het verband, de 'verwantschap' aan te tonen, lazen we zojuist het parallelgedeelte uit Lucas 12. En met het lezen in de voorbereiding van de boodschap voor nu van dát gedeelte van Lucas 12 (en dan met name vers 33) schoot me dat kinderlied van Elly en Rickert te binnen: *Ik heb een beurs die niet oud wordt, een schat die nooit opraakt in* - zegt Lucas hier nadrukkelijk – *de hemelen*!

In de boodschap hiervoor zagen we, ondermeer ook vanuit de toen gelezen woorden van Petrus, dat die *kostbare schat* niets minder is dan: *g e l o v e n*! Een zaak, zagen we toen, dei hem, Petrus, deed zingen: *Geloofd zij de God en Vader…* Geloven ontdekt, en erkent als schat, doet jubelen, zingen! Geloven, zegt Jezus, moet je als een kind!En een kind kan je precies vertellen wat het betekent een schat in de hemelen te hebben, het kind laat je zien wat geloven in die zin is!

Het refrein van dat lied van Elly en Rickert luidt: *Hij is Koning, Hij is Koning, Hij is het die ons bevrijdt; Hij is Koning, Koning in eeuwigheid.* Dat past er geweldig bij, het klopt precies met een gebeuren tegen het einde van Jezus' leven. Toen riepen en zongen, wie?: de kinderen hetzelfde! De vrome mensen, de geestelijkheid van toen, namen het die kinderen toen kwalijk dat ze zoiets zongen! Jezus zei toen tegen die mensen (Matt. 21:16): *…hebt gij nooit gelezen: uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt Gij lof bereid?* Wat Jezus hier zegt, is een citaat uit die prachtige Psalm 8 waar de vertalers zo treffend boven hebben geschreven: de mens (u, jij, ik) als kroon der schepping! Psalm 8:3 zegt: *Uit de mond der kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest.* 'Sterkte', zegt Psalm 8 en dat is nieuwtestamentisch te vertalen met wat Paulus zegt in Efeze 1:19 *overweldigend grote kracht…* en die is tot Gods lof, eer!
Kinderlijk geloof, dat is absoluut vertrouwen op God als Vader voor niet alleen de verlossing, maar voor Zijn zorg voor, als je je helemaal op Hem richt, het hele bestaan! Het bestaan precies zo ingevuld als Jezus doet in ons gedeelte! Hij, die ons oog richtte op de ware schat en wil losmaken van het verzamelen van bederfelijke schatten op aarde, weet wat maaksel wij zijn, ook al heet je 'kroon op de schepping'! Hij weet dat je je als mens in het zorgen in zijn algemeenheid zo gauw bezorgd maakt in het bijzonder. Ik kan me niet voorstellen dat er hier niet iemand is die niet weet wat bezorgd zijn betekent. Er is maar een categorie die dat nog niet wezenlijk kent…, een kind, een zuigeling… Als je als vder tegen je knd at boven aan de trap staat zegt: "spring, ik vang je op!", honderd tegen één dat het springt – het vertrouwt Vader volledig.

Heeft u zich wel eens afgevraagd wat David - en later Jezus, uit het huis van David, David's Zoon! in het citeren van deze Psalm – bedoelden met 'het grondvesten van sterkte (lof)' in relatie met het leven van een kind, een zuigeling? Wat moet je je daarbij dan voorstellen? Mij schoot in deze een andere Psalm van David te binnen, een kostbaar kleinood, Psalm 131 waar staat: *Here mijn hart is niet hovaardig, mijn ogen zijn niet trots; ik wandel niet ingrootse dingen* (onderstreept dat even met het oog op straks!) *noch in dingen die te wonderbaar voor mij zijn.Immers heb ik mijn z i e l tot rust en stilte gebracht als… een gespeend kind bij zijn moeder; als een gespeend kind is mijn ziel in mij. Israël hope op de Here, van nu aan en voor immer.* Dáár heb je het: *als een gespeend kind bij zijn moeder*! Dat kind, die zuigeling vertrouwd zich volkomen toe aan de zorg van de moeder! *Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermen zou over het kind van haar schoot? Al zouden zij die vergeten, toch vergeet Ik u niet*! Zegt God de Vader in Jesaja 49:15.

Geloven als schat heeft deze inhoud. Kennen we dat… een geloof als van een kind? Geven wij volkomen ruimte aan de Heilige Geest in deze in ons leven? Of moeten we eerlijk zeggen, belijdend toegeven, dat als iemand waagt geloven zó practisch in te vullen, daarin en uit te juichen, wij, als de mensen in de dagen van Jezus toen de kinderen juichten en zongen 'Hij is Koning! Hosanna voor de Zoon van David' het hen kwalijk zouden nemen?! Nooit zal ik vergeten dat onze dochter toen ze nog heel klein was op een avond plotseling, vanuit het niets, begon te klagen over een steeds erger wordende oorpijn en ze met haar handjes naar haar oren greep. Omdat er toen geen dokterspost was zoals nu en het al laat op de avond was, zijn mijn vrouw en ik samen met haar gaan bidden of de Here Jezus wilde maken dat de oorpijn overging. Niet lang na dat simpele gebed riep ze: 'Hij is Koning heeft mijn oortjes beter gemaakt!'

'Hij is koning heeft mijn oortjes beter gemaakt!' We draaiden dat cassettebandje met dat lied van Elly en Rickert nog al eens en zij wist precies wat dat liedje betekende, de woorden van Jezus in Lucas 12: *…Maakt u beurzen, die niet oud worden, een schat die nooit opraakt, in de hemelen, waar geen dief bij komt en geen mot ze schaadt. Want waar uw schat is , daar zal ook uw hart zijn…* Geloven als een kind! God de ruimte geven om zijn kracht te openbaren!

Daarom houd ik, gehoord hebbende van uw geloof in de Here Jezus en van uw liefde tot al de heiligen, niet op te danken, u gedenkende bij mijn gebeden, o p d a t de God van onze Here Jezus Christus - de Koning!, *de Vader* - hoe heerlijk dat woord 'de Vader', dat staat voor zorg! *U geve de Geest van wijsheid…* Wat is wijsheid? Dat wat wij als volwassenen met het verstand kunnen vatten, meten, wegen? Wat wijs is voor deze wereld is dwaasheid bij God! Wat dwaas is voor deze wereld is wijsheid bij God… *en Hij nam een kind… en zei: wie niet wordt als…* Dát is wijsheid! Zet je voet op het water! Man, dat is dwaasheid! Petrus pas op je zinkt! *En Petrus zag op de golven en… zonk…* Zien op Jezus alleen! Na Pasen vanuit Pinksteren waagde hij zich in de kracht van Jezus, de volheid van de Geest, op de meest woeste golven, zei hij tegen de verlamde bij de poort, de schone: *aardse schatten heb ik niet, goud en zilver, maar wat ik heb geeft ik u…* (weet u nog wat Jezus zegt? Je brengt voort uit je schat!) *maar wat ik heb geef ik u… in de naam van Jezus Christus* (de Koning!) *de Nazoreeër: wandel!* Zet je voet op het water! Dát is wijsheid! Is die wijsheid plaats gaan maken voor onze wijsheid? Want waar is in deze Gods kracht? Hebben wij Hem geen perk gesteld met theorieën als: dat was voor toen…?! Nu zegt Jezus: *u geschiede naar uw geloof…!* Als je het geloof zou hebben als een mosterdzaadje dan zou je tot deze berg kunnen zeggen: hef je op en werp je in de zee!
Hij ***is*** - Hij ***is*** - Hij ***is*** dezelfde **NU**! Welke kracht heeft anders zijn woord op het kruis uitgeroepen: *Het is volbracht*!? Welke waarde heeft al zijn spreken over de belofte van de Vder voor nu? Welke waarde heeft dan na Pasen Pinksteren? Welke waarde heeft Pasen zonder Pinksteren?
Dat ziet Paulus! Zijn verlangen voor Efeze was dat ze de volheid van Gods liefde betoond in en door de kracht van de Heilige Geest *ten volle* zouden mogen e r v a r e n! Die wijsheid! En dan vervolgt hij in Efeze 1 met: *…u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen…* Kennen we Hem? Geloven is, zagen we in de boodschap hiervoor, K E N N E N! Kennen betekent een levende relatie hebben met - weten, beseffen, ervaren wie Hij is, *hoe groot zijn kracht en genade aan ons is*! *Wij hebben een machtige Heiland die nimmer de zijnen vergeet*! *Laat ons van zijn goedheid niet zwijgen, opdat een ieder het weet*!

Maar juist omdat we Hem wat dat aangaat nog maar zo weinig kennen, gaat er ook zo weinig van ons uit… we hebben zo weinig kracht! Ik las het zo raag gesteld in Handelingen 9: 31 hoe het met de gemeente moet en mag zijn én bovenal hoe ze werkelijk aantrekkingskracht naar buiten zal hebben.

Er staat: *…zij* (de gemeenten) *werden opgebouwd ewandelden in de vreze des Heren* (dat is inet volle besef dat hub schat boven was!) *en* (staat er letterlijk in het Grieks) *in de troost* (de bijstand) *va de Heilige Geest en zo namen in aantal toe*. Gods Geest moet manifest worn - dan wijkt bezorgdheid… Hij moet openbaar worden voor én door ons!

Laat ik nu die testn uit Efeze 1, in relatie met ons tekstgedeelte, afmaken: vers 17b *…u geve de Geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen…* vers 19a *hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons die… geloven*!

Er is veel meer dan het geloof dat '*mijn Verlosser leeft*'! Dat God geve dat we allereerst het verlangen ontangen naar dat *meer* van Hem en Hij dan vervolgens aan en door ons werkt! Pauzeren we een moment en denken we een ogenblijk bij onszelf na: hoe groot is *mijn* geloof, rijkt het verder dan het besef verlost te zijn? Vertrouw ik Hem volkomen op elk terrein van mijn leven? Ken ik Hem recht?

Moment van zelfreflectie…

Dát bedoelt Jezus namelk in ons tekstgedeelte. Daar reikt geloven verder. Daar komt het in aktie.

Het is heel opmerkelijk hoe Hij hier de door Hem geschapen mens als de kroon van de schepping schetst. Het is alsof Hij teruggat naar Genesis 2 *toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem* (lichaam) *en blies de levensadem* (geest) *in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen* (letterlijk: levende ziel). Zó komt de mens in ons tekstgedeelte in Gods liefde te staan. Hij heeft de mens gewezen op de schat boven en wil de mens ontat met God, dan kan dat alleen door de geest (met een kleine letter!) *wie zich aan de Here echt is één Geest met Hem* - mijn geest (de levensadem) verkleeft met zijn Geest. Als je zo eerst het Koninkrijk van God zoekt (Hij nummer één staat, telkens en overal, steeds weer!) dan belooft Hij zorg voor je 'leven' - het Grieks zegt *ziel* - en zorg voor je *lichaam*! Hij belooft het!

Wat kun je als kind van God bezorgd zijn hè…, ook al geloof je… Hoe mooi hagt het tegeltje aan de muur met het gedicht: *ik leg de namen van m'n kinderen in uw hand…* maar,want ben je bezorgd! Je wilt zó graag raad, advies, praten… Doe wat het gedicht zegt! Zoek eerst zijn Rijk!
Je zingt uit volle borst: *wat de toekomst brenge moge, mij geleid des Heren hand…,* maar, wat knijpt het van binnen als het gaat om morgen! Zoek eerst zijn Rijk! Morgen heeft genoeg aan zichzelf, God is de God van het nu en zal ook morgen Dezelfde blijken! O, je zegt het de Bijbel na: *de Here is heelmeester*, maar, wat kun je angstig zijn om je leven… '*Kun je',* zegt Jezus, *'door bezorgd te zijn één el aan je lengte toevoegen'*? En het is hier dat ik even terugkom op wat ik zei bij Psalm 131 *ik wandel niet in grootse dingen, noch in dingen die te wonderbaar zijn* (ik vroeg u zo net dit even vast te houden)… Vindt u dit grootse dingen, de zaken die we besproken hebben? Dingen te wonderbaar? Zaken, samen te vatten onder de noemer Gods liefdevolle zorg voor jou, zijn schepsel!?

Las u het mee in Lucas 12 - ik vond het een heel opmerkelijk woord - luister vers 25: *Wie van u kan door bezorgd te zijn een el aan zijn lengte toevoegen?* Kunt u dat, jij, ik? Een zaak die Jezus in vers 26 dan noemt *het geringste*! *Indien gij dan het g e r i n g s t e niet kunt, wat zult gij u bezorgd maken om het overige? Weest niet bevreesd, gij klein kuddeke…*! 'Het geloof' zal, zegt Jezus, in het laatste der dagen spaarzaam te vinden zijn: *zal Ik nog h e t geloof vinden als Ik terugkom…*
Mensen met de schat, mensen die echt mens zijn, de geest gehecht aan Hem – één Geest met Hem – vertrouwend op en voor zijn zorg voor geest, ziel en lichaam! Mensen verlangend naar het Hem meer

en meer en meer willen leren kennen en de kracht van zijn opstanding! *Het heeft uw Vader behaagt u het Koninkrijk te geven… Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid…*

Breekt de jubel los, het lied? *Hij is Koning, heel de wereld zijn gebied, alles wisselt op zijn wenken, maar Hijzelf verandert niet…*! *Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven… Laat los en gij zult losgelaten worden…* Hij is hier en ziet u, jou, mij, het diepste van ons hart en zegt: zorgen mag, maar bezorgd zijn hoeft niet! *Wentel je weg op de Here en Hij zal het maken*! Je hoeft geen slapeloze nachten te hebben om wie of wat ook, je hoeft er niet aan spanning onder door te gaan, je hoeft niet stuk te lopen in je leven!!

U hoort mij niet zeggen dat dat niet gebeurt, en dat dat een christen niet kan overkomen… Ook zal ik het niet wagen te zeggen, dat als je als christen niet overspannen kunt of mag worden! Wel zeg ik, dat het niet hoeft! Hij wil je vrede zijn! Een vrede geven, *die je verstand te boven gaat en je gedachten en harten in Hem behoedt*! En waar de bezorgdheid blijft en wint, zegt Hij: *kleingelovige…* Jezus zegt daarmee niet dat je niet gelooft, nee, *klein*gelovige noemt Hij je dan…
Weet u hoe geloof ontstaat en groeit? Door te wortelen, zegt de Bijbel, door te wortelen in zijn Woord. Het Woord dat vol staat met rijke en heerlijke beloften *verbonden aan* het Hem waarachtig toegewijd zijn! Hij, onze hemelse Vader, is hier in en door de kracht van zijn Heilige Geest. Weet, besef, geloof: *er zijn geen grenzen aan Jezus macht!* God wil in Jezus Christus (de Koning!) door de kracht van de Heilige Geest zich voor u betonen als Vader, onze Vader. Geloof alleen! Weg met 'ja maar', Hij zegt dat Hij geen stenen voor brood geeft, geen slang voor een vis, geen schorpioen voor een ei. Hij geeft als de hemelse Vader de Heilige Geest aan ieder die daarom bidt.

Kleingeloof is God beschouwen als aan jou mens gelijk. Maar, Jezus, God in mensengedaante, is verhoogd. Boven elk probleem, elke last verheven, en dat mag ieder zijn die zichzelf aan Hem per dag meer en meer toevertrouwt: verborgen met Christus in God! Door het diepste dal gaand, is daar zijn stok en zijn staf. Zijn troost (Trooster!). Voor de ogen van de vijand richt Hij voor ons zijn dis aan en zegt: *kom en eet met Mij*!

Wat is er veel door onze geloofsvingers geglipt, wat glipt er nog veel door… Vouwen we onze handen krachtig en bidden we: *Geef uw Geest van wijsheid en openbaring om u recht te kennen…* Dat bidden, is zeker in deze tijd geen overbodige zaak!

De ogen des Heren doorlopen de ganse aarde om k r a c h t i g bij te staan hen wier hart volkomen naar Hem uitgaat. (2. Kron. 16:9)
Wanneer gij door het water trekt, ben Ik met u; gaat gij door rivieren zij zullen u niet wegspoelen; als gij door het vuur, zult gij niet verteren en zal de vlam u niet verbranden. Want Ik, de Here, ben uw God, de Heilige Israëls, uw Verlosser… Omdat gij kostbaar zijt in mijn ogen en hooggeschat en Ik u liefheb belooft God aan zijn volk door de mond van de profeet Jesaja (Jes. 43:2 e.v.). Zou Hij dit ook niet aan elk kind van Hem beloven?!

Tellen we onze zegeningen! Jezus Christus, de Here die zegt, dat in en met Hem alle dingen geschonken worden mits…, mits ik eerst zijn Rijk en zijn gerechtigheid zoek.
Kijk eens naar de vogels…
Kijk eens naar de bloemen…
Kijk eens naar jouw leven - wie gaf het? Zou Hij dan jou vergeten? Juicht!

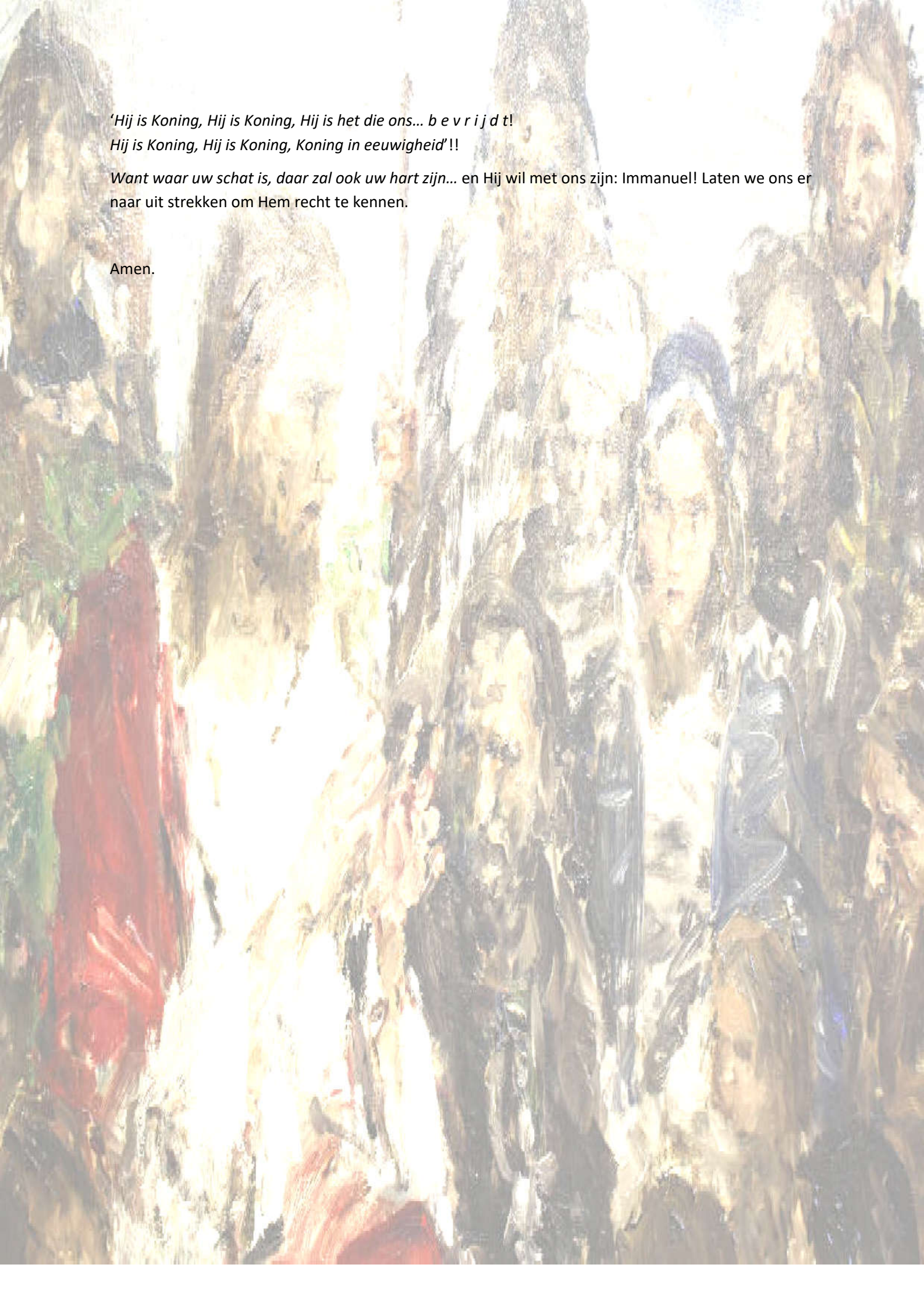

‘*Hij is Koning, Hij is Koning, Hij is het die ons… b e v r i j d t*!
Hij is Koning, Hij is Koning, Koning in eeuwigheid’!!

Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn… en Hij wil met ons zijn: Immanuel! Laten we ons er naar uit strekken om Hem recht te kennen.

Amen.